

Το κείμενο μου «[Αποδέσμευση από την ΕΕ ή Δραχμισμός;](#)» (ΠΡΙΝ Σάββατο 3 Ιουνίου 2017) προκάλεσε την κριτική ανώνυμου σχολιογράφου της Iskra και επίσης ανώνυμων κύκλων της ΛΑΕ με τίτλο «[Ο «δραχμισμός» και ο «αριστερός ευρωσκεπτικισμός» της ΛΑ.Ε. Και εσύ Βρούτε;](#)». Με την πιο φιλική διάθεση θα ήθελα να κάνω ορισμένες επισημάνσεις και να προβώ σε αντίστοιχες συμβουλές.

Πρώτον, αυτή η οχύρωση πίσω από την ανωνυμία – πόσο μάλλον το σχήμα «κύκλοι της ΛΑΕ» που ανάγει σε κυβερνητικές μεθόδους συγκεκαλυμμένων διαρροών – δεν βοηθά την συζήτηση στην Αριστερά.

Δεύτερον, Βρούτους καλύτερα θα ήταν να αναζητούσατε στον δικό σας πολιτικό χώρο (όπου μάλλον έχετε πολλούς). Εξ όσων γνωρίζω ούτε στον ίδιο πολιτικό χώρο ανήκουμε, ούτε κοινή πολιτική διαδρομή είχαμε. Θα μπορούσε να κάνει κανείς αρκετά ειρωνικά σχόλια περί αμετροέπειας, Καισαρισμού κλπ. αλλά δεν θα συμβάλλουν στην ουσία της συζήτησης στην οποία το κείμενο μου θέλει να προκαλέσει.

Τρίτον, αποτελεί υπεκφυγή και ένδειξη αδυναμίας το να προσπαθείς να αντικρούσεις μία άποψη ταυτίζοντας την με κάποια άλλη. Εν προκειμένω η ταύτιση από μέρους σας της άποψης που διατύπωσα με την κριτική του ΚΚΕ στη ΛΑΕ (παρόλο ότι φευγαλέα αναγνωρίζονται οι διαφορές τους) είναι καθαρή υποκρισία.

Τέταρτον, το τρुक το οποίο χρησιμοποιείται, δηλαδή το να παρουσιάζετε και σχολιάζετε απόψεις κατά το δοκούν (ή για να το πω ευγενικά παραποιώντας τις) χωρίς καν να τις παραθέτετε ή να παραπέμπετε τον αναγνώστη σ' αυτές ανήκει στις χειρότερες παραδόσεις γραφειοκρατικών κύκλων της Αριστεράς και θα συνιστούσα θερμά να το αποφεύγετε.

Πέμπτον, αν πράγματι οι ανούσιες αδελφοκτόνες διαμάχες είναι μία γάγγραινα για την Αριστερά το ίδιο είναι και η σιωπή του κατώτατου κοινού όρου και το τέλμα της έλλειψης αντιπαράθεσης. Πίσω από τα τελευταία κρύβονται συνήθως καταστροφικές και δεξιόστροφες πολιτικές ατζέντες (όπως έδειξε η υπόθεση ΣΥΡΙΖΑ και για την οποία έχετε σοβαρότατες ευθύνες). Αντίθετα, η ανοικτή συζήτηση και κριτική αντιπαράθεση – ιδιαίτερα σε χαλεπούς καιρούς όπως τον τωρινό – είναι αναγκαία για την Αριστερά για να μπορέσει να παράγει νέες ιδέες και να ξεπεράσει τα σημερινά αδιέξοδα της.

Έκτον, για την πολιτική ουσία – που είναι και το πιο σημαντικό – δεν λέτε τίποτα. Επαναλαμβάνεται ότι τάσσεστε υπέρ της εξόδου από την ΕΕ, κάτι που δεν λέγατε τον καιρό που συμμετείχατε στο ΣΥΡΙΖΑ και υπερασπιζατε ενθουσιωδώς όχι μόνον το δεξιόστροφο και αναποτελεσματικό πρόγραμμα του αλλά ακόμη και την φαιδρότητα που ονομάστηκε «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης». Όμως αυτή η καλοδεχούμενη μετατόπιση σας δεν παίζει κανένα ουσιαστικό ρόλο στα νέα προγράμματα που προτείνετε. Πρόκειται μόνο για ένα ευχολόγιο που ανάγεται σε ένα ακαθόριστο μέλλον και χάνεται μέσα σε φλύαρες διατυπώσεις που αποσκοπούν σε ακαθόριστα αντι-μνημονιακά μέτωπα με πρόσωπα και δυνάμεις καθόλα αφερέγγυες και που αρκετές δεν συμμερίζονται ούτε καν την έξοδο από την ΟΝΕ. Αυτό κάνατε στις τελευταίες εκλογές και είδατε τα αποτελέσματα, τόσο τότε όσο και μετά. Αυτό όμως συνεχίζετε να κάνετε και σήμερα.

Στα πιο συνεκτικά κείμενα σας προτείνεται ένα πρόγραμμα μετωπικής συμπίεσης με κέντρο την έξοδο

από την ΟΝΕ και μόνο. Υποστηρίζεται (όπως και στο σχόλιο σας για το κείμενο μου) ότι αυτό είναι το πολιτικά άμεσο που μάλιστα σε χρόνο dt θα οδηγήσει σε πλήρη αναδιαμόρφωση του οικονομικού τοπίου και στη συνέχεια, μετά από συγκρούσεις με την ΕΕ, θα οδηγήσει στο να τεθεί το ερώτημα της εξόδου από την ΕΕ σε δημοψήφισμα.

Ακριβώς αυτή την στρουθοκαμηλική αντίληψη επικρίνει το κείμενο μου. Συγκεκριμένα, δείχνει ότι η έξοδος από την ΟΝΕ είναι αδιέξοδη αν δεν αποτελεί τμήμα της συνολικής και άμεσης αποδέσμευσης από την ΕΕ. Για να το τεκμηριώσει αυτό προβάλλει (όπως και άλλα πιο αναλυτικά κείμενα μου, π.χ. [«Ανταγωνιστικές ερμηνείες και στρατηγικές εξόδου της ελληνικής κρίσης και το πρόβλημα της παραγωγικής ανασυγκρότησης»](#) ΟΥΤΟΠΙΑ νο.115) συγκεκριμένα επιχειρήματα με πιο σημαντικό την υποτίμηση της προβληματικής παραγωγικής δομής της ελληνικής οικονομίας και την αδυναμία άμεσης και δραστικής αναδιάρθρωσης της εντός της ΕΕ. Επ' αυτών έχετε να πείτε κάτι;

Η επίκληση ως απάντησης του φυλλαδίου της ΛΑΕ για την μετάβαση στο εθνικό νόμισμα – που στην καλύτερη περίπτωση είναι έκθεση ιδεών και ερωταποκρίσεις για πολιτικό καφενείο αλλά όχι συνεκτικό πρόγραμμα – επιβεβαιώνουν τα προαναφερθέντα επιχειρήματα.

Το πιο σημαντικό όμως απ' όλα είναι η εμμονή σας σε πολιτικές αντιλήψεις τύπου ΣΥΡΙΖΑ και συγκεκριμένα στις ψευδαισθήσεις ότι (α) μπορεί να υπάρξει επιτυχής συγκρουσιακή διαπραγμάτευση μέσα στην ΕΕ και (β) «χαϊδεύοντας» τα αυτιά του κόσμου (ότι ο στόχος δεν είναι δύσκολος και επίπονος) θα προκύψουν εύκολα και γρήγορα πολιτικά αποτελέσματα. Η μακρά πορεία σας μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ θα έπρεπε να σας είχε διδάξει για το αντίθετο.

Φίλοι της ΛΑΕ οι καθαροί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους. Αντίθετα υποκριτικοί κλαυθυρισμοί (π.χ. «Η ΛΑ.Ε «περιορίζεται μόνο στο ευρώ») ούτε βοηθούν ούτε πείθουν.

Οι σύνδεσμοι των επίδικων κειμένων ακολουθούν:

Στ. Μαυρουδέας, [Αποδέσμευση από την ΕΕ ή Δραχμισμός;](#)» (ΠΡΙΝ Σάββατο 3 Ιουνίου 2017)

Iskra, Ο [«δραχμισμός» και ο «αριστερός ευρωσκεπτικισμός» της ΛΑ.Ε. Και εσύ Βρούτε;](#)